

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЛЕПТИНУ ТА ДІАСТОЛІЧНОЇ ФУНКЦІЇ У ХВОРИХ НА ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ 2 ТИПУ

Журавльова Л.В., Сокольнікова Н.В.

Харківський національний медичний університет

Цукровий діабет 2 типу (ЦД 2 типу) є незалежною від ішемічної хвороби серця та артеріальної гіпертензії причиною ураження серцевого м'яза — діабетичної кардіоміопатії, що призводить до порушення функції діастоли та розвитку серцевої недостатності. При сполученні ЦД 2 типу з іншими метаболічними розладами кардіоваскулярний ризик збільшується в тричотири рази. Роль надмірного накопичення інтраабдомінальної жирової тканини в розвитку кардіоміопатії у хворих на ЦД 2 типу визначається зміною метаболізму вісцеральної жирової тканини, в результаті чого підвищується рівень лептину, який посилює інсулінорезистентність. Але до теперішнього часу немає чітких наукових даних про вплив рівня лептину на розвиток структурно-функціональних змін у «діабетичному» серці.

Метою дослідження було виявити наявність кореляційних зв'язків між адипокіном лептином і показниками діастолічної функції лівого шлуночку у хворих на ЦД 2 типу.

Матеріали та методи. У 102 хворих на ЦД 2 типу без важких діабетичних ускладнень з давністю діабета до 9 років було визначено імуноферментним методом рівень лептину, ехокардіографічним методом визначені максимальна швидкість раннього діастолічного потоку E , швидкість потоку, що обумовлений систолою передсердь A , а також співвідношення E/A , тривалість періоду ізовольомічної релаксації $IVRT$ і час уповільнення діастолічного потоку DT . Кореляційний аналіз проводили між усіма досліджуваними показниками відповідно до їх закону розподілу, вираховували коефіцієнт кореляції та ступінь достовірності отриманих результатів.

Результати. Дослідження кореляційних зв'язків між лептином та показниками діастолічної функції показало наявність достовірних, але слабких зв'язків. Коефіцієнт кореляції між лептином та E/A дорівнював $R=-0,274$ ($p<0,05$), між лептином та DT він склав $0,205$ ($p<0,05$).

Однак величину цих зв'язків, у відповідності до шкали Чеддока, можна вважати незначною ($R<0,3$).

Висновки. Отримані дані вказують на те, що у хворих на ЦД 2 типу з підвищенням рівня лептину підвищується і ризик розвитку ураження міокарду. Не дивлячись на те, що отриманий взаємозв'язок незначний, його достовірна наявність вказує на те, що гіперлептинемія у хворих на ЦД 2 типу є додатковим фактором розвитку діастолічної дисфункції та, згодом, і хронічної серцевої недостатності.